

[Ragnhild Andersen.]

og det finder jeg fulgt berettiget. Man har ikke lov til at skønne sådan ganske ud i det blå, når det drejer sig om krænkelse af personen, af det menneskelige legeme. Man må have garanti for, under hvilke vilkår det sker, og det mener jeg også publikum må have, når det drejer sig om rejser til udlandet. Derfor har jeg stillet disse spørgsmål til den højtærede finansminister, for der må være en vis mening i galskaben, om jeg så må sige.

Viggo Starcke: Der er vistnok almindelig enighed om, at kropsvisitation ikke er noget betryggende middel mod smugleri. Man har forsøgt mange midler mod smugleri, men der findes kun et eneste sikkert middel, og det er frihandel. Det er effektivt, og det indfører det ganske naturlige system, at folk må have lov til at købe for deres egne penge og rejse med deres egne ting. Hvis man går imod frihandelens system og går ind for toldpolitikens system, så medfører uretfærdighedens logik, at man før eller senere må gå over til kropsvisitation og andre former for legemlig og mental mishandling. Det ærede medlem fru Erna Sørensen udtalte, at man måtte opretholde dette system af hensyn til samfundet. Det vil af de bemærkninger, jeg har gjort, fremgå, at jeg ikke deler hendes syn. Toldsystemet kan være til gavn for den del af samfundet, som man kalder statsmagten, men det er ikke til gavn for den jævne befolkning og for folket som helhed.

Den lovovertrædelse, som smugleri er, strider afgjort mod loven, det vil jeg indrømme, men jeg har altid været af den opfattelse, at det i virkeligheden er samvittighedsløst at gøre naturlige ting unaturlige ved lov, og det er fundamentalt umoralsk at gøre moralsk rigtige ting juridisk kriminelle ved lov. Denne legale kriminalisering er i høj grad medvirkende til nedbrydelsen af retsbevidstheden i befolkningen. Den udbredte tendens til at snyde og til ikke at være åben og ærlig, som man iagttager på mange områder, er steget proportionalt med statsmagtens indgreb. Jeg må minde om det gamle, jyske ord, som siger, at det er den slags love, som gør ærligfolk til kæltringer. Jeg beder om, at man ganske objektivt vil undersøge folks retsreaktioner. Det er meget sjældent at træffe mennesker, som praler med eller roser sig af, at de har snydt deres kunder eller deres naboer, men det er meget almindeligt at finde folk, som både roser sig af og praler

med, at de har snydt toldvæsenet. Man kan beklage, at der er denne forskel i reaktionen, men man må alligevel spidse øren, fordi det viser, at folks retsfølelse reagerer forskelligt overfor disse forskellige former for snyderi.

Af de undersøgelser, som professor, dr. jur. Erwin Munch-Petersen har foretaget i sit fortrinlige lille arbejde i „Juristen“, fremgår det, at hele dette store, knirkende system i virkeligheden kun opnår småting.

Indkøbene på Sverigesrejserne i sin tid drejede sig jo dels om nydelsesmidler, men i det store og hele var det fornuftige ting, folk købte. Man skulle dog synes, det måtte kunne overlades til folk selv, hvad de ville købe for deres egne penge, men der er jo dem, som ynder, at det skal være de højere instanser, som bestemmer, hvad folk skal købe for deres penge, og så vidt jeg har forstået den højtærede finansminister, er han tilhænger af, at man skal opretholde hans eget lille hjemmestrikkede jerntæppe herhjemme. Jeg beder om, at man er en lille smule opmærksom på den glimrende turistpropaganda, der ligger i dette system, at vi modtager fredelige, venligt indstillede fremmede rejsende med disse nærgående undersøgelser, der efter de oplysninger, det har været muligt at fremskaffe på denne korte tid, ikke findes i andre lande bortset fra særlige tyskeprægede lande. Navnlig vil jeg gerne henlede opmærksomheden på den form for praktisk skandinavisme, som har givet sig udtryk i, at man har generet rejsende fra Sverige og Norge og fra Danmark til Sverige og Norge gennem disse indgreb. Det er efter mit skøn i høj grad ødelæggende for den følelse af nordisk samhørighed, som man af mange grunde ønsker fremmet.

Selve systemet med kropsvisitation er ikke oprindeligt noget dansk system, i hvert fald ikke i den form, hvori det foregår, i flæng og tilfældigt, uden nogen berettiget mistanke overfor den enkelte ud over dette, at han vover sig udenfor landets grænser, udenfor jerntæppets fleg. Man har henvist til, at systemet skulle virke som en slags generalprævention, men generalprævention i sådanne tilfælde vil i virkeligheden sige, at man tilføjer den ene ubehagelighed for noget, som man formoder, en anden har gjort sig skyldig i.

Man har henvist til, at der i enkelte virksomheder, på arbejdspladser, i kødbyen o. s. v. i større eller mindre grad har været indført et lignende system, men i sådanne tilfælde kan man formode, at det drejer sig om kontraktlige forhold, hvor der indgås